

KOEZELS IN HET TROLLEBOLLEBOS

Sprookje in drie bedrijven

door

HANNEKE DE JONG

muziek

Wim Beckers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOEZELS IN HET TROLLEBOLLEBOS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANNEKE DE JONG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Burgemeester Johannes Jacobus van Penningen (JJ)

Brechteld Cornelia van Penningen (BC) - zijn vrouw

Doutzen - hun dochter

Frytzen - hun dochter

Bokke - de huisknecht

Zacharias Zwankebast (ZZ) - koopman

Olle - trol

Kuezá Koezels - wezen uit de ruimte

Koezý Koezels - wezen uit de ruimte

Koeskóes Koezels - wezen uit de ruimte

DECOR:

EERSTE BEDRIJF: speelt zich af op een open plek in het bos. Rechts is net een vliegende schotel neergekomen, waarvan een deel is te zien. Links staat een bankje.

TWEEDE BEDRIJF: speelt zich af in een mooie kamer van de burgemeester. De inrichting is zeer sober.

DERDE BEDRIJF: speelt zich weer af in het bos. De vliegende schotel is toegedekt met struiken of takken.

Bij de uitgever is een CD verkrijgbaar. (de eerste 2 nummers zijn ingezongen en de overige nummers instrumentaal)

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, klinkt er sf-achtige muziek. Er komt rook en motorgeluid van de kant van de vliegende schotel. De deur gaat open en de drie Koezels komen eruit. Ze maken zo nu en dan hoge geluidjes en grappige sprongetjes.

Koezý: (*Koezý herhaalt zich geregeld; dit wordt later niet meer aangegeven*) Hi, hi, hi, moeten jullie kijken, kijken, hier zijn we nog nooit geweest, geweest. Of jij wel Koeskóes?

Koeskóes: Nee, ik ook nog niet. Maar hoe lang hebben wij eigenlijk gevlogen? Ik heb zo lekker geslapen, dat ik niks heb gemerkt.

Koezá: Jij hebt de hele reis geslapen. Ik weet niet of we hier wel goed zijn. Het ziet er zo anders uit.

Koezý: Hi, hi, hi, dat is juist spannend, spannend. Moeten jullie eens kijken, kijken, zulke hoge dingen hier staan. Zou je dat kunnen eten, eten? (*pakt een blaadje van een boom*)

Koezá: Toe Koezý, blijf af. Misschien is het wel vergiftig.

Koezý: Dat zal wel wat meevallen, vallen. Kijk eens, dit is een gek geval, geval. Wat zou dat zijn, zijn? (*bekijkt het bankje aan alle kanten*)

Koeskóes: Het is vast een bed. (*gaat er op liggen*) Ik kan er op liggen, maar het is wel erg hard. Ik zou hier niet graag op slapen.

Koezý: En dat zegt wat, hi, hi. Je kunt er ook aan eten, eten, kijk maar. (*gebruikt het bankje als tafel*) Hoewel dat ook niet zo handig, handig lijkt.

Koezá: Jullie moeten er afblijven, wie weet wat daar de bedoeling van is.

Koezý: Maak je niet druk, druk, want hier op Koezály gebeurt immers nooit iets.

Koezá: Daarom hebben wij het ook zo goed.

LIED 1

Refr.: Op Koezály, op Koezály,
Zijn er alle dagen pretjes.
Wij spelen en wij zingen veel,
Wij houden van verzetjes.
Wij hippelen en trippelen
Wij vliegen vrij en blij.
Wij giechelen en giebelen,
Zo vliegen wij Koezels, vliegen wij.

- 1) Ik ben Koezý, ik ben Koezý,
Ik heb altijd een goed humeur.
'k Ga er graag met de schotel op uit,
'k Hou van avontuur en fleur.
- 2) Ik ben Koezá, ik ben Koezá,
'k Ga met Koezý op avontuur.
'k Hou een oogj' op Koezý onderweg.
Want zij speelt heel vaak met vuur.
- 3) Ik ben Koeskóes, ik ben Koeskóes,
'k Slaap heel graag en dan rust ik uit.
Toch vlieg ik ook mee de ruimte in,
Van oost naar west, van noord naar zuid

Koezý: Ik ben wel benieuwd hoe het er hier verder uitziet. Gaan jullie mee?

Koeskóes: Als ik eerlijk ben, ga ik het liefst even slapen. Van de avonturen die wij beleven wordt een Koezel zo moe!

Koezý: Slaapkop! Slaapkop! Anders gaan Koezá en ik wel samen en pas jij maar op de schotel-schotel.

Koezá: Nee hoor, dat doen we niet. We gaan met z'n drieën of we gaan niet. Stel je voor dat er iets met Koeskóes zou gebeuren. Met z'n drieën staan we sterker.

Koezý: Dan wacht je nog maar even met je dutje Koeskóes, wij gaan op stap.

Koeskóes: Vooruit dan maar, ik ga wel mee. (*Linksachter af; Doutzen en Frytzen van Linksvoor op; Doutzen met mandje*)

Doutzen: Moeten we nog verder? Ik wil niet meer hoor. Als mama ons eens zag.

Frytzen: Maar die ziet ons niet!

Doutzen: Ik wil naar huis, ik vind het hier griezelig. Mama vindt het vast niet goed dat wij hier zijn.

Frytzen: Je moet niet zo zeuren. Gister hebben we jouw zin gedaan en vandaag ben ik aan de beurt. Dat hadden we afgesproken.

Doutzen: Maar ik wist niet dat jij naar het bos wilde. We mogen hier niet komen van mama. Je weet toch wat ze zeggen?

Frytzen: Dat zijn sprookjes! Wie gelooft nu dat er een trol in dit bos rondzwerft.

Doutzen: Het heet niet voor niks Trollebollebos.

Frytzen: Geen mens heeft hem immers gezien.

Doutzen: Maar er gebeuren wel vreemde dingen. Er klopt hier iets niet. Ik ga terug en dan vertel ik mamaaatje dat jij hier naar toe wilde.

Frytzen: Je doet maar. Ik blijf hier. Ik vind het hier juist spannend.

Doutzen: Maar ik ga niet alleen terug! Stel je voor dat ik die trol tegen kom. Mama heeft ons zo gewaarschuwd.

Frytzen: Nu moet je weten wat je wilt: of je blijft hier of je gaat weg. Maar je houdt in ieder geval op met zeuren.

Doutzen: *(kijkt bang om zich heen)* Maar wat wil je dan? Er is immers niets te zien of te beleven.

Frytzen: Ik wil hier picknicken. Daarom hebben we die mand meegenomen. Als wij het eten op hebben, kunnen we avonturen beleven. En als hier geen avonturen zijn, bedenken we ze zelf. Maar eerst gaan we op onderzoek uit.

Doutzen: Ik ga niet. Ik wacht wel tot jij klaar bent. Zo lang pas ik op de mand.

Frytzen: Die loopt heus niet weg hoor.

Doutzen: Kan me niks scheien, ik blijf hier.

Frytzen: Bah, wat ben jij een flauw kind. En straks ga je natuurlijk direkt naar mamaaaaatje. *(aapt na)* Frytzen wilde nooit doen wat ik zei mamaaa. Ik zei steeds: laten we nu niet naar het bos gaan, want straks komen we die trol tegen. *(er verschijnt een trollehand)* Jij blijft hier maar, ik zoek het avontuur. *(rechtsvoor af; het licht wordt geheimzinnig)*

Doutzen: Wat moet ik doen? Mama zal woedend zijn als ik vertel dat we naar het bos zijn geweest. Als ik nu eens zeg, dat we haar wilden helpen. Dat we aardbeien en frambozen voor haar wilden plukken omdat ze vanavond gasten krijgt. Het eten is toch al zo duur zegt mama, vooral als dat het beste van het duurste moet zijn. Ja, dat zeg ik, dan is mama vast niet boos. *(kijkt om zich heen)* Hè, waar is Frytzen toch, ik wou dat ze maar kwam. Stel je voor dat die trol echt bestaat. Hij moet heel gemeen zijn, zeggen ze. *(een trollehand/voet wordt zichtbaar)* Ik kan het me bijna niet voorstellen, zou hier echt een trol wonen? *(huivert)* Ik wil hier weg, ik heb het gevoel dat er iemand naar me kijkt. Frytzen! Frytzen! Waar ben je!

Frytzen: *(op bij de schotel)* O Doutzen, ben je er nog? Ik dacht dat je allang weg was. Moet je eens kijken wat ik heb gevonden.

Doutzen: Nee, ik wil hier weg. Ik hoor allemaal enge geluiden. Bovendien mogen we hier niet komen van mama. Ze heeft ons al zo vaak gewaarschuwd.

Frytzen: Hè toe nou Doutzen, nog eventjes! Moet je eens kijken, zo'n vreemd geval is dit. Ik heb nog nooit eerder zoiets gezien, jij wel?

Doutzen: Dat is vast het huis van de trol,

Frytzen: Nu moet je eens ophouden over die trol. Geen mens heeft hem ooit gezien, misschien is het helemaal niet waar. Bovendien wonen trollen niet in zo'n ding, maar op een berg of in een boom of een hol. Nee, dit moet iets anders zijn, maar wat?

Doutzen: Ik weet het niet en het kan me ook niets schelen. Als je het wilt weten moet je het papa maar vragen.

Frytzen: Nee suffie, dan weten mama en papa immers dat we in het bos zijn geweest. Ik heb al geprobeerd erin te klimmen, maar dat lukt niet.

Doutzen: Ben je betoeterd, wie weet wat er in zit. *(Olle kijkt om een hoekje)* Oh Frytzen, help! Daar, daar, de *(Olle weg)*

Frytzen: Wat is er? Er is immers niets te zien.

Doutzen: Daar was de... de trol!

Frytzen: Stel je niet zo aan. Er is hier niks. *(weer naar de schotel)* Hoe kom ik hier in? Er moet toch ergens een deur zijn.

Doutzen: Toe nou Frytzen, we moeten hier vandaan. De trol kijkt naar ons.

Frytzen: Of zou er aan de achterkant een deur zijn? *(af om te kijken; Olle kijkt om het hoekje)*

Doutzen: Daar is-ie weer! Help Frytzen, kom mee! *(af; laat mandje vallen; lichtgeflikker; Olle komt op met bulderende lach)*

Olle: Gelukkig, die twee zijn weg. Is er verder niemand? *(kijkt)* Er is niemand die mij mag zien, want dan zouden ze me uitlachen. En ik ben al vaak genoeg uitgelachen. Waarom? Omdat ik veel te lang en te mager ben voor een trol. *(gaat rechtop staan)* Alle trollen rolden van de berg van het lachen als ze mij zagen. Daarom ben ik hier naar toe gekomen. En hier woon ik nu helemaal alleen. Pas als ik dik en rond ben wil ik terug naar de anderen. Maar ik eet en ik eet en ik word alleen maar langer. Nooit heb ik genoeg. Maar wacht eens! Wat zie ik daar? *(ziet mandje en kijkt er in)* Een mandje met... appels, kadetjes, koude pannenkoeken en een kan melk. Dit is lekker, misschien dat ik nu mijn buikje rond kan eten. ik neem het mee naar mijn hol en daar eet ik alles op. *(linksachter af met bulderend gelach en lichtgeflikker; van linksvoor komen Bokke en BC; Bokke draagt een mand)*

BC: Toe Bokke, schiet eens een beetje op. Ik wil voor het eten ons mandje vol aardbeien en frambozen hebben.

Bokke: Ja mevrouw. *(struikelt)*

BC: Je zegt altijd braaf 'Ja mevrouw', maar je doet geen stap sneller. Ben je moe?

Bokke: Ja mevrouw.

BC: Zeg dat dan eerder, dan gaan we even zitten. (*Bokke legt z'n zakdoek op het bankje met de bedoeling erop te zitten, maar BC is net even sneller*) Toe dan, ga maar zitten, dan kunnen we straks opschieten. Tijd is geld zeggen ze in andere delen van de wereld. En geld is een belangrijke zaak.

Bokke: Ja mevrouw.

BC: Zoals je weet komen er vanavond een paar kollega-burgemeesters van mijn man bij ons eten. Die heren houden altijd van lekker eten. Zeg maar gerust dat ze ons de oren van het hoofd eten. En natuurlijk het liefst iets bijzonders.

Bokke: Inderdaad mevrouw.

BC: Gelukkig is dit het seizoen om de vruchten uit het bos te plukken, dus dat is gratis. Er zullen ook vast wel paddestoelen zijn, daar kan ik soep van koken. Dat scheelt maar weer. Als de heren eens genoeg namen met hutspot of grutten, maar nee hoor, het duurste is nog niet goed genoeg.

Zingt LIED 2:

1)

BC: Je ziet het al heel vaak,
Als grote heren eten,
Wordt er met geld gesmeten,
't Is een normale zaak.

Bokke: Ja juist mevrouw, precies mevrouw, 't Is net zoals u zegt mevrouw.

BC: En tijdens het dineren,
Is 't eten eerst nog heet.
Bespreekt men 't wereldleed,
Al zal het niemand deren.

Refr: Geen spruitjes, bonen, rode kool,
Geen erwtensoepp met spek.
Geen hutspot, stampot boerekool,
Dat vinden ze te gek.
Maar zalm, forel en kaviaar,
Daarbij een glaasje wijn.
Een biefstuk, Duitse of tartaar,
Dat moet het altijd zijn.

2)

BC: Als burgemeestersvrouw,
Moet ik menu's bedenken.
En dure wijntjes schenken,
Maar dat verveelt al gauw.

Bokke: Ja juist mevrouw, precies mevrouw, 't is net zoals u zegt mevrouw.

BC: Ze spreken over armen,
Maar 't blijft alleen gepraat.
En 't volk dat leeft op straat,
Kan zich niet eens verwarmen.

Bokke: Net wat u zegt mevrouw.

BC: Ik kan me zo opwinden over dat geldverslinden. Ik probeer alles zo goedkoop mogelijk te doen, maar dat valt niet mee. Twee opgroeiende dochters kosten handen vol geld en we moeten ook geld sparen voor onze oude dag, nietwaar? Bovendien kunnen we ons kostbare geld wel aan nuttiger zaken besteden dan het vetmesten van al die burgemeesters. Maar kom, we moeten verder. Ben je er klaar voor Bokke?

Bokke: *(gaat met moeite staan)* Ja mevrouw.

BC: Dan gaan we maar gauw. !Ik voel me hier nooit zo op mijn gemak.

Bokke: Misschien bent u bang voor de trol mevrouw?

BC: Bang voor de trol? Nee hoor, zulke praatjes geloof ik niet. Maar er is hier iets..., iets... dreigends. Ik kan het niet precies uitleggen. Kom maar gauw mee, want eventjes verder staat het vol met wilde aardbeien en frambozen. En nog dieper het bos in moeten paddestoelen staan.

Bokke: Ja mevrouw. *(struikelt; beide rechtsvoor af; lichtgeflicker, bulderende lach; Olle op van linksvoor met mandje)*

Olle: Jammer, daar was ik net te laat. Anders had ik ze lekker kunnen laten schrikken. Nu wacht ik tot ze vruchten hebben geplukt en dan pak ik hun mandje ook af. Vruchten, mijn vruchten willen ze plukken. En die verrukkelijke paddestoelen. Terwijl hier al zo weinig te eten is. Hoe zal ik zo ooit een bolle trol worden? Wat in dit mandje zat was trouwens heerlijk. Ik zet het hier neer, dan vinden de meisjes het wel weer. *(zet mandje tussen de struiken)* En het lekkers van die andere beide krijg ik ook wel! *(linksachter af met bulderende lach; Doutzen en Frytzen op van rechtsachter)*

Doutzen: Wat was dat? Onweer?

Frytzen: Hoe kan dat nou? Het is immers prachtig weer!

Doutzen: Ik wil hier weg, ik wil naar huis.

Frytzen: Waarom deed je dan ook zo dom. Jij wilde hier niet terug komen en jij vergeet je mandje.

Doutzen: Daar kon ik niets aan doen. Ik schrok zo toen die trol er aan kwam, dat ik alles achter me liet vallen. (*zoekt*) Maar ik zie niets. Waar kan dat mandje toch gebleven zijn?

Frytzen: Je doet je best maar, ik kijk nog even bij dat rare geval. (*naar de schotel*) Ik snap niet wat het is.

Doutzen: Help mij nou zoeken, dan zijn we ook wat sneller thuis. Stel je voor dat die trol komt. Of dat mama door krijgt dat we hier zijn. Ik weet niet wat erger is.

Frytzen: Kijk, hier ligt het mandje.

Doutzen: Het is leeg. Hoe kan dat?

Frytzen: (*drijft de spot met haar*) Dat heeft de trol natuurlijk opgegeten.

Doutzen: Je hoeft me niet voor de mal te houden. Het zou best zo kunnen zijn. Maar kom, we gaan naar huis. (*zal linksachter af, maar: lichtgeflicker, bulderende lach*) Heeelp! Daar is-ie, dat moet de trol zijn. Kom mee Frytzen, hierheen! (*rechtsvoor af*)

Frytzen: Je hebt gelijk, het is een trol. Doutzen, wacht op mij! (*rechtsvoor af*)

Olle: Ha, ha, ha! Dat was schrikken! Dan moeten ze hier maar niet komen. Ze maken mij ook aan het schrikken. Maar ze hebben mij niet goed kunnen zien. Hadden ze nog meer eten mee? Ik zal eens even kijken, ik ga er snel weer achteraan. Dan laat ik ze zo schrikken, dat ze het mandje laten vallen. En dan kan ik nog meer eten! (*bulderende lach, rechtsvoor af; van linksachter komen Koezá, Koezý en Koeskóes op*)

Koezý: Ik zei toch al dat het hier anders was. Dit is Koezály niet.

Koeskóes: Ik denk dat je gelijk hebt.

Koezá: Maar waar zijn we dan terecht gekomen? Wat is er gebeurd?

Koezý: Wat er gebeurd is? Koeskóes lag weer te slapen natuurlijk. Die heeft het verkeerd gedaan.

Koeskóes: Waarom ik altijd? Volgens mij hadden we te weinig brandstof. En daar moet jij op letten. Ik heb niets verkeerd gedaan.

Koezý: Houd toch op met ruzie maken, daar bereiken we niets mee. We moeten eerst weten waar we zijn. Volgens mij zijn we op een heel andere planeet. Hoe komen we hier vandaan?

Koezý: Een andere planeet? Hoe kom je daar nu bij? We zouden immers alleen maar een ommetje maken, dan vlieg je niet zomaar

naar een andere planeet!

Koeskóes: Toch kon Koezá wel eens gelijk hebben. Het ziet er hier heel anders uit. Kijk die groene dingen zijn er in het groot (*wijst naar een boom*) en in het klein. (*wijst naar een struik*) Welke brandstof heb je in de tank gedaan Koezý?

Koezý: Gewoon, wat we er altijd in doen. Hoewel...

Koeskóes: Hoewel wat?

Koezý: Er lagen ook zakken met korreltjes en daar heb ik wat van in gedaan. Daar krijg je meer energie van, zeggen ze.

Koeskóes: En dan zeggen ze dat ik een slaapkop ben. Sufferd! Daar zijn ze mee aan het onderzoeken. Ze weten nog niet precies hoe het werkt. Geen wonder dat het zo snel ging. En ook geen wonder dat we zijn verdwaald.

Koezá: Ja, dat is stom Koezý. Dan zijn we wel op een andere planeet. Wat moeten we nu beginnen, ik wil terug!

Koezý: Wij ook. Maar dan moet je niet jammeren, maar nadenken.

Koeskóes: We moeten eerst maar even slapen, dan zijn we daarna weer fris.

Koezá: Nee, we moeten eerst eten. We hebben nog genoeg in de schotel. Ik haal het wel even op. (*opent de deur met z'n sprieten en loopt heen en weer met kleurig 'ruimte-eten'*)

Koeskóes: Mag ik dan na het eten een dutje doen? Ik heb zo'n slaap.

Koezý: Ik ben ook moe. Dan rusten we na het eten even.

Koeskóes: Maar hier niet. Ik vertrouw het hier helemaal niet. Wie weet wat voor wezens hier wonen.

Koezá: Ik zet alles hier neer (*op het bankje*) dat is wel makkelijk.

Koezý: Ik heb weleens gehoord dat er op andere planeten ook wezens wonen. Maar we hebben nog niets gezien of gemerkt.

Koeskóes: Misschien dat hier niemand woont. (*hoort Doutzen en Frytzen, die 'help' roepen*) Hoewel, wat is dat?

Koezá: Kom mee, in de schotel. (*Koezels rennen naar de schotel, maar voordat ze erin kunnen klimmen, komen Doutzen en Frytzen op rennen van rechtsvoor*)

Doutzen: Ik kan niet meer! Waar moeten we naar toe?

Frytzen: Daar! Die kant uit! (*wijst naar rechts, naar de Koezels*)

Doutzen: Wat zijn dat nu weer, nog meer trollen?

Frytzen: Ik weet het niet, ze lijken er niet op. (*bulderende lach, flikkerlicht*) Lieve help, daar komt die trol weer. Kom mee Doutzen! (*linksachter af, Olle op van rechtsvoor*)

Olle: Ha, ha, ha! Wat zijn die kinderen bang. Dit is veel leuker dan dat ze mij uitlachen. (*ziet de Koezels*) Wat zijn dat voor wezens? (*langzaam achteruit*) Trollen zijn het niet. Mensen ook niet. Ik

vertrouw dit niet, ik ga weer achter die kinderen aan. Dat is zo leuk!

Ha, ha, ha! (*linksachter af*)

Koezá: (*Koezels komen weer naar voren, kijken Olle na*) Wat een typ.

Zijn dat nu de wezens die op deze planeet wonen?

Koeskóes: Die eerste twee leken me wel leuk, maar deze laatste!

Koezá: Kunnen we niet beter in de schotel eten? Wie weet wat hier nog meer rondloopt.

Koezý: Je hebt gelijk. Kom mee. (*ze nemen alle drie eten mee naar de schotel, maar er blijft nog wat staan*) We laten de deur open staan, anders zien we niks.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto